

همان می توانیم

● بهاره جلالوند
● تصویرگر: کیانا میرزایی

برای شما مدرسه رفتن چه سختی‌هایی داشت؟
من یک سال دیرتر از بقیه‌ی بچه‌ها و با خواهرم که او هم نابیناست و از من کوچک‌تر است، به مدرسه می‌رفتم. چون خانه‌ی ما به مدرسه‌ی نابینایان خیلی دور بود، خانواده‌ام صبر کردند یک سال بزرگ‌تر شوم و همراه خواهرم به مدرسه بروم. البته بعد از یک ماه‌ونیم به مدرسه رفتم؛ چون جنگ تحمیلی شروع شد و مدرسه تعطیل شد.

بعضی از بچه‌ها وقتی برای اولین بار به مدرسه می‌روند، گریه می‌کنند؛ اما من وقتی مدرسه‌ها تعطیل شدند، خیلی گریه کردم. بعد از مدتی، مدرسه‌ای پیدا کردیم که به خانه نزدیک‌تر بود. با سرویس به مدرسه می‌رفتیم. برای همین باید صبح خیلی زود از خواب بیدار می‌شدیم. موقع برگشتن هم یک ساعت پیش‌تر در مدرسه می‌ماندیم تا با سرویس برگردیم و وقتمان هدر می‌رفت. در مدرسه، دانش‌آموزان ناشنوا و کم‌توان ذهنی هم با سن‌های مختلف بودند. برای همین کار ما کمی سخت می‌شد. چون بچه‌ها با هم تفاوت داشتند.

بعضی از ما فکر می‌کنیم برای موفقیت باید همه چیز داشته باشیم؛ ولی در واقع باید خوب تلاش کنیم و امید داشته باشیم. «دکتر علی صابری»، برای موفقیتش خیلی تلاش کرده است و با این که نابینا یا روشندل است، هیچ وقت از تلاش در زندگی ناامید نشده است.

مدرسه رفتن برای آدم‌های نابینا، سختی‌های خودش را دارد. نزدیک مدرسه‌ی ما، کانال‌های بزرگ آب بود. از این کانال‌ها برای کشاورزی استفاده می‌کردند. یک‌بار که داشتیم برای جهت‌یابی با عصای سفید تمرین می‌کردیم، من داخل یکی از آن‌ها افتادم.

شما تفریح هم داشتید؟

بله، فوتبال را خیلی دوست داشتم و با وجودی که نابینا بودم، با بچه‌ها فوتبال بازی می‌کردم. حتی دوچرخه هم سوار می‌شدم. به کتاب‌های غیر درسی و مجله ورزشی، علاقه داشتم. مادرم همیشه برایم کتاب و مجله می‌خواند. آن موقع کتاب غیر درسی برای نابینایان نبود؛ ولی دلم می‌خواست خودم کتاب‌ها و مجله‌ها را بخوانم.

فکر می‌کردید وکیل بشوید؟

از بچگی دوست داشتم بتوانم به همه‌ی سؤال‌ها جواب بدهم. یک بار یکی از معلم‌ها ماجرای یک وکیل موفق را تعریف کرد که نابینا بود. همین باعث شد تا من تصمیم بگیرم وکیل شوم.

بچه‌هایی که دارای معلولیت هستند چه کار کنند که موفق شوند؟

باید معلولیت خود را قبول کنند و از توانایی‌های

دیگرشان به جای چیزی که ندارند، کمک بگیرند.

بچه‌هایی که دوستانی با معلولیت‌های مختلف دارند، چه کار باید کنند؟

برای آن‌ها دوستان خوبی باشند و تفاوت‌های آن‌ها را

پذیرند و بدانند که همه‌ی آدم‌ها از نظر احساسی شبیه هم هستند؛ حتی اگر از نظر جسمی با هم فرق داشته باشند.